

ע"פ 8423/17 - מדינת ישראל נגד נאסר סעד, זאהי מסעוד

בית המשפט העליון

ע"פ 8423/17

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. נאסר סעד
2. זאהי מסעוד

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
ירושלים (כב' השופט ב' גרינברגר) מיום 14.9.2017
בת"פ 46262-10-12

בשם המבקשת: עו"ד ורד חלאה

בשם המשיבים: עו"ד וסים דכוור

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונשי המאסר בני שישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות שהוטלו על המשיבים
בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ב"צ גרינברגר) מיום 3.8.2017 ומיום 14.9.2017 בת"פ
46262-10-12.

1. המשיבים הורשעו לאחר שמיעת הוכחות בשורה ארוכה של עבירות של לקיחת שוחד, קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. בקליפת האגוז, בהכרעת הדין המנומקת של בית המשפט המחוזי נקבע כי משיב 1, במסגרת תפקידו כחוקר במוסד לביטוח לאומי (להלן המל"ל), היה עורך ביקורות בבתייהם של "תובעים" במזרח ירושלים אשר ביקשו הכרה במעמדם כתושבי ישראל לצורך קבלת קצבאות שונות מהמל"ל. בהמשך, משיב 1 חבר למשיב 2, שלא היה עובד המל"ל, ושניהם הציגו בפני התובעים מצגי שווא שונים לפיהם אם ישלמו להם כספים, תביעתם במל"ל תטופל במהירות ותוכרע לחיוב.

2. המשיבים הורשעו בחלק מהאישומים, זוכו מחלקם ובחלקם האחר הגיעו לכלל הסדר טיעון. בסופו של יום השית בית המשפט המחוזי על שני המשיבים שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים לחלק מהתובעים.

3. המבקשת טוענת בערעורה שבית המשפט המחוזי הקל בדינם של שני המשיבים יתר על המידה. לטענתה, היה מקום להעמיד את הרף התחתון במתחם הענישה על עונש מאסר ממשי ומשמעותי בפועל. זאת, במיוחד כאשר מדובר בהתנהלות שיטתית של המשיבים, ובהרשעה בעבירות רבות של שוחד ובעבירות רבות נוספות.

4. בד בבד עם הגשת הערעור הוגשה בקשה לעיכוב ריצוי רכיב המאסר בעבודות שירות בטענה כי אם יחלו המשיבים לרצות את עונשם בטרם יישמע הערעור, עשוי הדבר להשליך על תוצאות הערעור ואף לייתרו. בדיון שהתקיים בעל-פה ציינה באת-כוח המבקשת כי נודע לה שהמשיבים אף הגישו ערעור משלהם על הכרעת הדין, דבר אשר תומך בטענת המבקשת שיש לעכב את ריצוי עונש המאסר.

5. המשיבים מתנגדים לעכב את ריצוי עונשם מתוך רצון לסיים את הפרשיה ו"להעמידה מאחוריהם". לטענתם, סיכויי הערעור של המבקשת להתקבל נמוכים ממילא ועיכוב ריצוי עונשם יסב להם נזק מיותר. אכן, המשיבים הגישו ערעור משלהם על הכרעת הדין, אך הם מוכנים "לשלם מחיר" של ביצוע עבודות שירות, אף אם בסופו של יום יזוכו מההאשמות שיוחסו להם.

6. מבלי להביע עמדה נחרצת אודות סיכויי הערעור, על פניו העונש שהושת על המשיבים, נוכח העבירות בהן הורשעו, הינו עונש קל. אין לומר אפוא שסיכויי הערעור של המבקשת אינם משמעותיים.

7. כמו כן, היה והמשיבים יחלו בריצוי עונשם, ערעור המבקשת עלול להיות בלתי רלוונטי ותפגע זכות הערעור של המבקשת, שכן היא תעמוד לפני עובדות מוגמרות של ריצוי העונש. בכך תהיה פגיעה באינטרס הציבורי בכבילת ידי בית המשפט בבוחנו את הערעור מעצם כך שהעונש כבר רוצה (ע"פ 2938/08 מדינת ישראל נ' אגבריה (14.4.2008); ע"פ 5306/07 מדינת ישראל נ' כריים (20.6.2007); ע"פ 4348/12 מדינת ישראל נ' אהרנוב (6.6.2012)).

8. וייאמר בשולי הדברים, כי קשה להלום את טענת המשיבים לפיה הם מוכנים לרצות את העונש שהושת עליהם בבית המשפט המחוזי למרות שלדעתם הכרעת דינו של בית המשפט, עליה הגישו ערעור כאמור, מוטעית.

9. אני מורה אפוא על עיכוב ביצוע ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות שהושת על שני המשיבים עד למתן פסק הדין בערעור. יתר רכיבי העונש וכן תנאי השחרור אשר הושתו על המשיבים בבית המשפט המחוזי, יותרו על כנם.

ניתנה היום, י"ג בחשון התשע"ח (2.11.2017).

שׁוֹפֵט
